

Prediker 3: 1-15

In Prediker 3:11 staat dat God alles wat er is mooi heeft gemaakt, op Zijn tijd. Maar ook dat de mens niets kan doorgronden van het werk dat God doet in de tijd. God staat boven de tijd. Dat kan je niet zien, dat moet je geloven!

Prediker 3:1-8 is denk ik een van de bekendste stukken uit de Bijbel. Het is eigenlijk ontroerend mooi. Tegenstellingen in de tijd. 2 Keer 7 paren. Met andere woorden: Prediker beschrijft het hele leven als een groot vat tegenstrijdigheden. Met mooie dingen: geboorte, lachen, dansen, planten, liefhebben. Maar ook met minder mooie, soms ronduit negatieve dingen: sterven, afbreken, verkillen, haten. Als je de opsomming neemt van vers 1-8 dan lijkt daar weinig zinnigs in te ontdekken. Ik bedoel, geen logica. Geen opbouw, geen vooruitgang. Het gebeurt wel maar je hebt er geen grip op. Je ziet niet waar het allemaal goed voor is. Je vraagt je zo vaak af: 'Kan het nu niet anders, kan God dat niet beter plannen?'

In het leven, ook in mijn leven zitten heel veel dingen waartussen, hoe ik er ook over nadenk, geen verband lijkt te zijn. Soms wel, dan zie ik een stukje van de puzzel. Maar meestal niet.

Ook Prediker ziet dat verband niet, waar het allemaal op uitloopt. Hij ziet wel de regelmaat, de afwisseling. Maar niet waar het goed voor is. Prediker is een goede waarnemer. Hij observeert. Zo is het leven. En inderdaad: Er zit een bepaald ritme in het leven. In het leven zitten ups en downs. En in die afwisseling zit iets moois, maar ook iets heel tragisch. We weten genoeg om vandaag van morgen te onderscheiden maar de bedoeling van a tot z ontdekken we niet. Dat moet je geloven.

Des te opvallender is het wat Prediker zegt ná de verzen 1-8 in vers 11: God heeft alles voortreffelijk mooi gemaakt, op Zijn tijd.....

Het is steeds weer heel verrassend bij Prediker, wat voor conclusie hij trekt uit wat Hij ziet. Ik zou eerder zeggen: als ik dingen zie die ik niet snap, dan is het leven niet meer dan: of je hebt geluk, of je hebt ongeluk, stom toeval. Dat wat Prediker ziet leidt bij mij makkelijk tot me vertwijfeld afvragen waar God is in deze situatie, niet tot meer vertrouwen. Toch is dat niet de conclusie van Prediker. Hoe kan dat? Dat kan, omdat hij de zin niet kan ontdekken, maar de zin gelóóft. Prediker doet 2 dingen: hij kijkt, en hij gelooft. En als het erop aan komt, is dat laatste bepalend. Prediker gelooft dat God boven zijn eigen ervaring uitgaat. Dat ik misschien niet, maar Hij wèl weet waar

Hij mee bezig is. Dat tijd voor God geen bak vol tegenstrijdigheden is, maar dat Hij er controle over heeft. Dat Hij de momenten bepaalt. Dat Hij weet waar de geschiedenis heen gaat. En elk moment is een bouwsteen in de tijd. Ook in jouw leven. Een bouwsteen totdat God het moment heeft bepaald dat het 'af' is, dat de tijd 'op' is. Prediker gelooft dat God geen fouten maakt maar dat Hij weet waar Hij mee bezig is. Hij vormt jou. Hij vormt ons als gemeente. Hij vormt de geschiedenis. Het loopt hem geen moment uit de hand. Nogmaals, dat ziet Prediker niet. Maar dat gelooft hij.

En de vraag die vandaag op ons afkomt is deze: geloof jij dat ook? Prediker doet 2 dingen: hij kijkt én hij gelooft. Het eerste doet hij op grond van zijn ervaring. Het tweede op grond van openbaring. Want hoe weet Prediker eigenlijk dat het God niet uit de klauwen loopt? Uit Genesis 1. Prediker heeft geleerd om goed te kijken. Maar hij heeft ook geleerd om conclusies te trekken niet op grond van wat hij ziet, maar op grond van wat God vertelt. En dat kan alleen als je de tijd neemt om niet alleen goed om je heen te kijken, maar ook om te luisteren. Uit Genesis 1 heeft hij geleerd dat God de tijd onder controle heeft. Dat tijd Gods scheppingswerk is. Genesis 1:14: *En God zei: laten er lichten zijnaan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht en laten zij zijn tot aanduiding van vaste tijden en van en van dagen en jaren!.....En God zag dat het goed was!*

En zo gebeurde het. En God zag dat het goed was.' Prediker kijkt én hij luistert. Hij ziet, hoe een mensenleven in elkaar zit. Wat er gebeurt. Dat eerste doet hij, om het zo te zeggen 'waardevrij'. Hij constateert gewoon hoe het gaat. Je hebt goede tijden én slechte tijden. Maar Prediker doet ook nog iets anders. Hij gelooft dat God daarboven staat. Het eerste zegt Prediker op grond van zijn ervaring. Het tweede op grond van openbaring. In die Bijbel zegt God dat Hij wat er gebeurt onder controle heeft. God heeft alles wat er is de goede plaats in de tijd gegeven. En die twee dingen zijn allebei belangrijk. Het is zowel de ervaring die ons met Prediker verbindt: kijk, je ziet er niks van. Wat zie je van het bouwwerk van God? Heel vaak niks. Je snapt er niks van. Waarom gebeuren de dingen zoals ze gebeuren.

Maar ook het geloof verbindt ons met Prediker. Geloof, dat is: vertrouwen op wat je gezegd wordt, ook al zie je het niet. Ik zie het niet. En toch ... loopt het niet uit de hand. God heeft het in Zijn hand. Hij is mij aan het vormen. Hij weet waar het heen gaat. De Bijbel leert mij dat God de tijd onder controle heeft. Hij heeft alles gemaakt. Hij bepaalt de momenten. Op zijn manier. Op zijn tempo.

Prediker zegt nog iets op grond van zijn geloof. Hij zegt ook in vers 15 dat God voorbijge dingen altijd weer terug haalt. Wat voor ons wegglijdt, daar kan God nog bij. Als de tijd vol is. als Jezus terugkomt, dan ga je ontdekken dat niets van wat jij hebt meegemaakt, voor niets was. God heeft er een bedoeling mee. God heeft alles dat er is de goede plaats in de tijd gegeven, maar wij weten niet hoe. Wij kunnen wel besef van tijd hebben, maar niet genoeg om Gods werk van begin tot einde te kunnen doorgronden. We zien er wel iets van maar niet alles.

Er is een verschil, tussen wat wij weten en wat God weet. Volgens Prediker is dat niet zonder reden. Vers 14: '... God doet het zo opdat wij ontzag voor Hem hebben.' Ontzag, dat is vooral dat wij het verschil erkennen. Ja, nu zie ik het: u bent God. Ik niet. Ik zie dat U ritme en regelmaat in het leven heeft gemaakt, maar U laat zich niet gemakkelijk narekenen. U heeft de tijd onder controle. Het is uw scheppingswerk, niet het mijne.

Wij leven in afwachting van het moment dat God bepaald heeft, waarop Hij zegt: nu is de tijd vol. En tot die tijd is er alle tijd om jezelf te relativieren. Wij zijn maar kleine mensen. Maar er is ook tijd om God te aanbidden om wie Hij is. Zet dat maar in je agenda. Elke dag: tijd om God te aanbidden. Hij is zo geweldig groot! En het mooie is: in de aanbedding van God krijgt je leven vanzelf meer zin. Omdat wij doen waarvoor we zijn gemaakt. En omdat God de eer krijgt die Hem toekomt.

AMEN